

Tabel 1: Selskaber og fondes anvendelse af acontoskatteordningen

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
-----Mia.kr.-----											
A: Indkomstskat	8,1	7,7	13,1	16,9	25,5	31,6	26,9	40,2	37,2	36,9	35,7
B: Acontoskat	7,4	7,4	12,7	18,0	28,5	34,0	34,2	39,6	38,7	40,9	39,2
A-B: Nettorestskat	0,7	0,3	0,4	-1,1	-3,0	-2,4	-7,3	0,6	-1,5	-4,0	-3,5
-----Pct.-----											
Nettorestskat/Indkomstskat	9	4	3	-7	-12	-8	-27	1	-4	-11	-10
-----Pct.-----											
C: Restskattetilæg	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	11,75	10,00	10,00	10,00	10,00
D: Godtgørelsesprocent	9,00	7,00	7,00	7,00	7,00	6,00	6,00	4,00	4,00	4,20	4,20
C-D: Mertillæg	2,75	4,75	4,75	4,75	4,75	5,75	5,75	6,00	6,00	5,80	5,80

Udviklingen i tallene skal ses på baggrund af acontoordningens udformning i samme periode.

Acontoordningens regler i hovedtræk:

Ordningen er frivillig for selskaber stiftet før 29. januar 1992 og obligatorisk for selskaber stiftet efter denne dato.

Formålet med ordningen var at indføre samtidighedsskat for selskaber. I praksis søgtes dette formål i sin tid nået på følgende måde:

- Selskabsskattesatsen nedsattes fra 38 pct. til 34 pct.
- Der indførtes mulighed for at indbetale acontoskat i løbet af indkomståret til marts og november – derved fremrykkes skattebetalingen i gennemsnit 1 år og 4 måneder i forhold til de dagældende regler, hvorefter indkomstskatten skulle betales i november året efter indkomståret.
- Der indførtes et restskattetilæg på 11,75 pct. Restskattetilægget var præcist så stort, at restskat modsvarede en –fortsat- beskatning på 38 pct. (34 pct. + 11,75 pct. af 34 pct. = 38 pct.)
- Der indførtes en godtgørelse for overskydende skat på 9 pct. (der kunne dog på dette tidspunkt højst ydes godtgørelse for en overskydende skat svarende til den maksimale indkomstskat blandt de foregående 3 indkomstår).

Nedsættelsen af skattesatsen fra 38 pct. til 34 pct. omfattede i kraft af restskattetilægget på 11,75 pct. effektivt kun den del af selskabernes skattebetaling, der indgik som acontoskat.

Denne præmie for at indbetale skatten tidligt som acontoskat blev fastlagt, så den lå noget i overkanten af det daværende høje renteniveau – og dermed var et reelt tilbud til selskaberne.

Godtgørelsesprocenten på 9 pct. fastlagdes ligeledes på denne måde og lå derfor kun 2,75 pct. point under restskattetilægget.

Ordningen blev senere justeret på visse punkter:

- I takt med det rentefald, der indtrådte i løbet af 1990'erne, nedsattes godtgørelsesprocenten for overskydende skat: Først til 7 pct. i 1994, så til 6 pct. i 1998 og endelig til 4 pct. i 2000. (Forhøjelsen til 4,2 pct. i 2002 er kompensation for en udskydelse på 20 dage af udbetalingen af overskydende skat – og er således af teknisk art.)
- Maksimeringsreglen for godtgørelse for overskydende skat blev lempet, primært af hensyn til nye selskaber
- Restskattetilægget forblev i det meste af perioden på 11,75 pct. og først i forbindelse med nedsættelsen af godtgørelsesprocenten til 4 pct. i 2002 blev restskattetilægget nedsat til 10 pct.

Mens forskellen mellem restskattetilægget og godtgørelsesprocenten altså var 2,75 pct. point ved ordningens start, er den nu øget til reelt 6 pct. point – og restskattetilægget er nu 2½ gange så stort som godtgørelsesprocenten.

De ovenfor omtalte ændringer i restskattetilægget og godtgørelsesprocenten er anført i tabel 1.

Udviklingen i selskabernes anvendelse af acontoordningen.

I tabel 1 ses indkomstskatten for de selskaber, der anvender acontoordningen i de respektive indkomstår. Den stiger over den viste periode, hvilket skyldes tilgang til ordningen i kombination med en konjunkturbetinget stigning i ind-